

Maloměrský stárku, buď veselý,
nebůj se ty rany, ani střely;
budeš-li se rany bát
anebo jí uhýbat,
budeš šohajíček pohaněný.

Maloměrský stárku, nestrachuj se,
kolik máš pacholků, podívej se!
[: Mám jich jedenáste :]
a sám jsu dvanácté, nebojím se.

Maloměrský stárku, drž se hory,
neboj ty se rany ani sily.
[: Seberem šabličky, :]
půdem do šermičky v širém poli.

2142. *Odcházejice z hodů*

Až já pů-jdu z hodů dom, pů - jdu já pod perečkem, budeš mi - lá na-hlé-dat, oj, ma-lým o - ke-ne - čkem.

Až já půjdu z hodů dom,
půjdu já pod perečkem,
budeš, milá, nahlédat,
oj, malým okénečkem.

2143.

Od Hodonína

Ked'sme šli na ho-dy, ked'sme šli na ho-dy, by - uo nás je - de-náct, by - uo nás je - de - náct.

[: Ked'sme šli na hody, :]
[: byuo nás jedenášt, :]

ked'sme šli z hodů dom,
chybovau¹⁾ jeden z nás.

Počkajte, bratrové,
nech sa spočítáme,²⁾

néni tu jednoho
kamaráda mého.³⁾

Budeme chodívat
k frajerence jeho.

¹⁾ ostal tam

a budú sa pytať,
kdo to tady leží.

Šak sa's mně rozvoňau
po čirém políčku!

²⁾ Počkejte, pacholci,
v dědině na konci,
tam se spočítáme.
sme-li tady všecí.

Leží tu Janíček,
červený hřebíček.

Ne tak po políčku,
jako po srdečku.

³⁾ Jiný dálejšek (z Velké):

Červená fiauka,
ta jeho gauanka.

Po srdečku, po mém,
ležíš jako kameň.

Leží na chotari,
šabla podla něho.

Rukama uámaua,
smutně naříkaua:

Ty vrbovské dívky
trema rady stáuy

Pojedú tu páni
z Uher do Moravy

Janíčku, Janíčku,
voňavý hřebíčku!

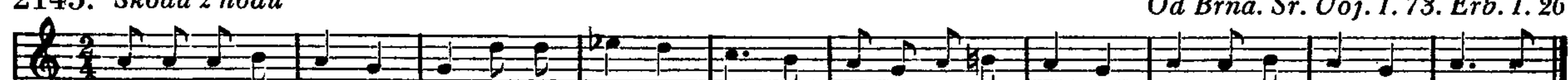
a tak naříkauy,
jak by husle hráuy.

2144. (*Nápěv následující*)

Jož nám pominule čermákovský hode,
mosíme se napít ze studenke vode.

2145. *Škoda z hodů*

Od Brna. Sr. Voj. I. 73. Erb. I. 26

Ho - li - an - ský ho - de, aj, na - dě - la - le ško - de, po - bi - li To - má - ška v ho - li - an - ské ho - spo - dě.